

alapján. A lehetséges környezeti hatásokat ezért a jelen esetben nem vizsgálták meg kielégítően: a Bizottságnak nincs tudomása arról, hogy a veszélyes hulladékok égetésének hatásait is megvizsgálták volna. Az alperesnek a kérelem módosítását követően teljes terjedelmében meg kellett volna ismételnie a nyilvánosság részvételét biztosító eljárást, azonban ezt sem tette meg.

A Bizottság azon az állásponton van, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság ezáltal megszegte a KHV-irányelv I. mellékletének 9. pontjával együtt értelmezett 4. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A felperes azon érve, hogy a KHV-irányelv jelenleg hatályos szövege értelmében a veszélyes hulladékok elégetése során sem kötelező a KHV, mivel ebben az esetben a berendezés működésének elsődleges célja nem hulladékártalmatlanítási, hanem hulladékhasznosítási eljárás, nem helytálló. Még ha a KHV-irányelv jelenleg hatályos szövegének I. mellékletében csak az „ártalmatlanítás” fogalom szerepel is, alapvető céljával lenne ellentétes az olyan projektek kizárása a rendszeres vizsgálat alól, amelyek jelentős környezeti hatásai nyilvánvalóak. A hulladékhasznosítási eljárások ugyanis nem szükségszerűen veszélytelenebbek a környezetre, mint a hulladékártalmatlanítási eljárások: mint az a jelen ügyben felismerhető, a környezeti hatások a kezelés tényleges módjától függenek. A Bizottság azon az állásponton van, hogy a KHV-irányelv I. mellékletének 9. pontja szerinti „hulladékártalmatlanítás” fogalom a hulladékok ártalmatlanítását és hasznosítását is magába foglalja. Az alperes ezzel ellentétes jogfelfogása a jelen jogi helyzethez képes jelentős visszaesést eredményezne, mivel a hulladékhasznosítást végző berendezések teljesen kikerülnének a KHV-irányelv hatálya alól.

(¹) HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet 248. o.

2006. június 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-264/06. sz. ügy)

(2006/C 190/20)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Maidani és R. Vidal Puig, meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség, azáltal, hogy nem határozta meg a jelen rendelet megsértésének szankcióit, nem teljesítette a 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 16. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 261/2004/EK rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint: „A tagállamok által e rendelet megsértésére előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.” A 19. cikk értelmében a rendelet 2005. február 17-én lép hatályba. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a Luxemburgi Nagyhercegség még nem teljesítette a rendelet megsértésének hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióinak előírására irányuló kötelezettségét.

(¹) Visszautasított beszállás és légitársaságok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 7. kötet, 10. o.)

A T-279/02. sz., Degussa AG kontra Európai Közösségek Bizottsága (támogatja az Európai Unió Tanácsa) ügyben 2006. április 5-én hozott ítélet ellen a Degussa AG által 2006. június 17-én benyújtott fellebbezés

(C-266/06. sz. ügy)

(2006/C 190/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Degussa AG (képviselők: R. Bechtold, M. Karl és C. Steinle ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-279/02. sz. ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletét (¹) a fellebbezőre vonatkozó részében;

- 2) semmisítse meg a C.37.519 metionin-ügyben 2002. július 2-án hozott bizottsági határozatot a fellebbezőre vonatkozó részében,
 másodlagosan semmisítse meg vagy csökkentse a fellebbezőre az e határozat 3. cikkében kiszabott bírságot;
- 3) a fenti 2. ponthoz képest másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz a Bíróság ítéletének jogi értékelésével összhangban lévő ítélet meghozatalára;
- 4) minden esetben kötelezze a Bizottságot a fellebbezőnél az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtt felmerült költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező négy jogalapra hivatkozik:

- Először is az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a határozatlan jogkövetkezmény tilalmának elvét (*nulla poena sine lege certa*), emiatt helytelenül tagadta a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésének jogellenességét.
- Másodszer az Elsőfokú Bíróság eltorzította a tényeket a jogsértés időtartamának értékelésekor, és megsértette az ártatlanság vélelmét (*in dubio pro reo*), valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- Harmadszer az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság elvét – a vétkesség fokához igazodó büntetés elvének megnyilvánulásában –, amikor a bírság alapösszegét 30 millió euróban állapította meg, bár a jogsértésnek nem volt messzemenő hatása a metionin piacára. Az Elsőfokú Bíróság ellentmondásos indokolásával egyúttal megsértette az indoklási kötelezettséget.
- Negyedszer az Elsőfokú Bíróság nem csökkentte a bírság alapösszegéhez hozzáadott összeget – amely célja a kellően elrettentő hatás biztosítása – a fellebbező és az Aventis mérete közötti különbségnek megfelelően, és ezáltal megsértette az egyenlő bánásmód elvét.

(¹) HL 2006. C 131., 37. o.

2006. június 15-én benyújtott kereset – Európai Községek Bizottsága kontra az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja

(C-269/06. sz. ügy)

(2006/C 190/22)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Községek Bizottsága (képviselők: J.-F. Pasquier és D. Martin meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja (Fordítóközpont)

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg a Fordítóközpont által hozott, a munkáltatói járuléknak a közösségi nyugdíjrendszerbe való befizetését megtagadó határozatot;
- a Bíróság a Fordítóközpontot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A tisztviselők új személyzeti szabályzata 83a. cikkének (2) bekezdése értelmében „az Európai Unió általános költségvetéséből támogatásban nem részesülő ügynökségek az említett költségvetésbe a rendszer finanszírozásához szükséges járulékok teljes összegét befizetik.”

Ennek alapján a Bizottság azt kérte a Fordítóközponttól, hogy a 2005-ös és azt követő évekre vonatkozóan a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulása keretében fizesse be a költségvetésbe a munkáltatói nyugdíjjáruléknak megfelelő összeget.

A Fordítóközpont ezt megtagadta, mivel vitatta, hogy önfinanszírozó ügynökség volna. A Fordítóközpont álláspontja szerint őt támogatott intézménynek kell tekinteni. A Bizottság szerint nem vitatott, hogy a Fordítóközpont 1998 óta semmilyen működési támogatást nem kapott az Európai Unió általános költségvetéséből, hanem mindössze az intézményközi fordítási együttműködés keretében nyújtott szolgáltatásaiért járó díjazás illette meg.